

Vsa Turčija mobilizirana za potresne kraje

Sodi se, da je 100.000 ljudi brez strehe in brez živeža. Vlada je prepovedala vsako novoletno praznovanje.

SILNA POPLAVA V SEVERNI TURŠKI

Ankara, 31. dec. — Vsako praznovanje je turška vlada prepovedala, da dežela pokaže, kako globoko sočustvuje s tisoči in tisoči, ki so izgnali svoje v potresni katastrofi iz onih tisoči, ki so izpostavljali mrazu in blizardi, brez vsake strehe in brez vsake hrane. Na dežela je mobilizirana za rešitev pomoči prihaža že tudi iz drugih dežel. Od vseh krajev Turčije nudijo ljudje pomoč v denarju in blagu. Državni uslužbenci s dajali za relief svojo enomesečno plačo. Zdravniki, bolničarji in dijaki na medicinskih fakultetah so ponudili brezplačno pomoč.

Glavna skrb vlade je, kako skrbeti za 100.000 oseb, ki so ostale v tem silnem mrazu brez strehe in brez živeža, ker jim je potres vzel vse. Reševalna dela so silno težka, ker neprestano sneži in so vse javne ceste zametene. Do nekaterih krajev ni pa ni železniške zveze več, niti cest, ker je vse razdrlo potres. Toploner je padel ob 25 do 30 stopinj pod ničlo. Oroci in ženske kar cepajo vsled hladnega mraza in pomankanja hrane in zavetja.

Edina pomoč so v tem trenutku vojaška letala, ki prihajajo

REPUBLIKANSKA MAŠINA V ZBORNICI

V clevelandski mestni zbornici je včeraj pokazala republikanska večina in mašina, da je dobro namazana in da bo dobro vozila, vse bolj ko prinesejo demokratska večina. Republikanci imajo v zbornici 23 glasov, demokrate deset. Toda tudi demokratska manjšina je pokazala, da bo nastopala solidno, kjer bo pač mogla do besede.

Tako je sinoči na prvi seji izvolila zbornica predsednika mestne zbornice A. L. DeMaoribusa in mestnega klerkom C. J. Bannicka, oba republikanca. DeMaoribus je dobil 19 glasov, štiri glasove je dobil Walter Krewson, ki je nekdanji upornik med republikanci, svet demokratov je volilo za Reada in Reed je volil za Emila Crona. Prvo delo, ki ga je vzela nova mestna zbornica v roke je bil re-

Prva obletnica
V sredo 3. januarja se bo brala v cerkvi sv. Vida ob osmih sv. maša za pokojno Mary Glavich. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

K molitvi
Članice društva Carniola HIVE, št. 493 The Maccabees, so prošene, da se udeležijo danes zvečer ob osmih skupne molitve za pokojno Julijo Mausar v pogrebem zavodu August F. Svetek.

Iz No. Chicaga
North Chicago. — Dne 14. decembra je umrl John Zed, star 57 let in rojen v Rovtni nad Logatcem, gostilničar v deseti ulici. — Dne 17. dec. je umrl John Kogovšek, star 31 let in rojen v Waukeganu.

Zanimive vesti iz slovenskih naselbin

New York. — Fani Pirnat, žena Mihe Pirnata, je pred dnevi tako nesrečno padla, da si je zlomila nekaj reber. Zdravi se doma. — V Fly Creeku, N. Y., je 25. nov. umrl Andrej Klun, doma od nekod na Krasu. Pred 19 leti je prišel iz Colorada in tu zapuščal ženo, sina, hčer in štiri vnuke, v starem kraju pa brata. V Pueblo, Colo. je umrl nagel smrti pri delu Peter Miklavc, doma od Sežane na Krasu. Zapuščal ženo, sina in hčer.

Duluth, Minn. — V Aurori je zadnje dni umrl John Zagar, star 67 let. Tu je bival 35 let in nekaj let je bil član komisije za ulice.

Milwaukee. — Dne 14. dec. je umrl 13-letni Ronald Hower, vnuk rojaka J. Podrčaja. Poleg starega očeta in stare matere zapuščal tudi starše in sestro. Deček je bolehal tri leta.

Oglesby, Ill. — Dne 5. dec. je šel 51-letni Jože Križal na delo, drugi dan so ga pa našli mrtvega pod nekim mostom v 16 palcev globoki vodi. Sprva so mislili, da je izvršil samomor, kasneje so pa dognali, da ga je nekdo ubil in truplo zavlekel v vodo, kajti imel je veliko rano na glavi in več drugih udarcev na telesu. Pred nekaj meseci mu je umrla žena. Zapuščal tri otroke.

Calumet, Mich. — Avto je povozil Steveta Klobučarica in mu zadal več ran na glavi in drugod po telesu. Zdravi se doma. — John G. Vičič, sin priseljenca Mihaela Vičiča, je dobil službo v federalnem uradu socialnega zavarovanja v Baltimore, Md.

Walsenburg, Colo. — Albert J. Papež, star tri leta, je pred dnevi umrl za opeklinami, ki jih je dobil po nesreči. Zapuščal starše. Meadow Lands, Pa. — Pred kratkim so našli v vodi truplo Petra Grudna, ki je utonil proti koncu oktobra. Star je bil 52 let in rojen v Smihelu pri Postojni.

Joliet. — Dne 17. decembra je bil od avta smrtno povožen Josip Legan, star 76 let in rojen v Sadinji vasi pri Žužemberku na Dolenjskem. Umrl je nekaj ur po nesreči v bolnišnici. V Ameriki je živel 50 let in bil je med pionirji v jolietški naselbini in prejšnja leta je vodil gostilno. Zapuščal ženo in sedem odraslih sinov in hčera.

Detroit. — Zadnje dni je za pljučnico umrl John Gosence, star 67 let in rojen na Grmu pri Novem mestu. Bil je bivši Calumetčan, ki je prišel iz starega kraja v Calumet pred 44 leti, pred 18 leti se je pa preselil v Detroit z družino. Zapuščal ženo, štiri sinove in dve hčeri.

Obisk iz severozapada
V sinoči je dospel iz Pioneer-ville, Idaho, občeznani Mr. Louis F. Truger, uradnik družbe Come-Back Mining Co., katere sodelničarji so tudi nekateri Clevelandčani. Dobrodošel med nami in mnogo zabave v naši metropoli!

Nov grob
Danes zjutraj je po dolgi bolezni preminila Christina Sinkovec, stara 25 let, stanujoča na 1213 E. 173d St. Pogreb oskrbuje pogrebni zavod Josip Zele in Sinovi. Podrobnosti in čas pogreba objavimo jutri.

Važna seja
Danes zvečer se vrši redna seja društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ v prostorih stare šole sv. Vida. Asesment se prične pobirati že ob šestih.

Govori se o prelomu med zavezniki in Rusijo

London, 31. dec. — V diplomatskih krogih se je pojavila nenkrat govorica, da bodo zavezniški pretrgali diplomatske odnose z Rusijo in da bodo začeli z moralno križarsko vojso proti Sovjetiji. Da sta postali Anglija in Francija zelo mrzli proti Rusiji, kaže to, da odide angleški poslanik Seeds s svojo soprogo v torek iz Moskve domov v London. Uradno se pravi, da gre na "počitnice." Ko se bo poslanik vrnil v London, bo angleška vlada obelodanila pogajanja med Anglijo, Francijo in Rusijo, ki so se pa razbila in je potem prišlo do zveze med Nemčijo in Rusijo, kar je potem povzročilo evropsko vojno. Tujak se bo potem videlo, zakaj zavezniški niso hoteli pristati na Stalinove zahteve.

Od tega dokumenta bo odvisno, če bo Anglija pretrgala svoje diplomatske odnose z Rusijo. Ta dokument bo gotovo razkrinkal zakulisno Stalinovo politiko in če bo Anglija to izdala v javnost, potem se bo gotovo nehalo vsako prijateljstvo med Rusijo in Anglijo. Francija bo potem gotovo sledila Angliji.

Časnikar Gough piše v svoji reviji, da bo vsa Evropa v boju, predno se bo končala sedanja evropska vojna.

Smrtna kosa

V nedeljo zjutraj je preminila v St. Alexis bolnišnici Mrs. Julia Mauser, rojena Majer, v starosti 31 let. Stanovala je na 1908 Cherokee Ave. Rojena je bila v Clevelandu ter zapuščala zalujočega soproga Williama, dve hčeri, Dorothy in Alice, sina Williama, staršev Frank in Mary Majer, dve sestri: Anna in Mary in tri brate, Franka, Johna in Edwarda. Bila je članica društva Carniola HIVE, št. 493, Maccabees ter družnice št. 14 SZZ. Pogreb se bo vršil v sredo zjutraj ob 8:15 iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152d St. v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. in na pokopališče sv. Pavla. Naj ji bo lahka rodna gruda, preostali pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Društvo št. 103 JSKJ

Društvo Marije Vnebovzete št. 103 JSKJ je izvolilo za leto 1940 sledeči odbor: Predsednica Johana Pust, podpredsednica Agnes Krall, tajnica Anna Kovach, 15210 Saranac Rd., blagajničarka Mary Walter, zapisničarka Anna Watter, nadzornice: Gertrude Bokal, Mary Matone, Rose Simenc. Seje se vršijo vsako 3. nedeljo ob pol dveh v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Finci so potisnili Ruse nazaj na vseh frontah

Edison, mornariški tajnik

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je imenoval Charles Edisona mornariškim tajnikom. Edison, sin iznajditelja Thomasa Edisona, je opravljal urad mornariškega tajnika, odkar je umrl tajnik Swanson. S tem je bil povišan Edison v kabineto predsednika Roosevelta. Imenovanje mora potrditi kongres formalno.

Edison je bil prej republikanec in je to že tretji slučaj, da je Roosevelt imenoval republikanca za svojega kabinetnega uradnika. Prvi je bil tajnik notranjih zadev, Harold L. Ickes, in drugi poljedelski tajnik Henry A. Wallace.

V mehiških šolah morajo učiti socializem

Mexico City, 31. dec. — Mehški kongres je zaključil svoje zasedanje. Na prizadevanje predsednika Cardenasa je kongres sprejel dodatek k ustavi, da se mora v vseh šolah pripravljati dijake v državljanstvu socialistične podlage. Radi tega se pričakuje po deželi mnogo protestov.

Poznani rojak umrl

Po dolgi in mučni bolezni je preminil na svojem domu, 1053 E. 72d St., dobro poznani rojak Joseph Besenčar, star 63 let. Doma je bil iz Dobrove pri Ljubljani, odkoder je dospel v Ameriko pred 34 leti. Po poklicu je bil izučen klepar. Tujak zapuščal zalujočo soprogo Terezijo, prej Zakrajšek, doma iz vasi Smarata pri Ložu ter pastorko: Josepha, Williama in Ladislava. Bil je član društva sv. Vida, št. 25 KSKJ. Pogreb ranjkega se bo vršil v sredo zjutraj ob devetih iz pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek, 6016 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče. Njegovi prijatelji so prošeni, da se udeležijo pogreba. Naj bo ranjkemu lahka ameriška gruda, preostali družini pa naše iskreno sožalje.

Članicam podruž. 14

Članice podružnice št. 14 SZZ se prosijo, da pridejo danes popoldne ob dveh k skupni molitvi za pokojno sestro Julijo Mausar v Svetkov pogrebni zavod in jutri naj se po možnosti vse udeležijo pogreba. Opozorja se jih tudi, da je danes zvečer mesečna seja v navadnih prostorih.

Rusi imajo manj finskega ozemlja, kot so ga imeli prvi dan vojne. Ruska letala kar naprej bombardirajo nezavarovana mesta.

RUSI SO IZGUBILI 100.000 MOŽ V PRVEM MESECU BOJEVANJA

Helsinki, 31. dec. — Finski bojevniki so vrgli danes tretjo rusko armado nazaj na sovjetsko ozemlje in na drugih frontah stojijo nepremično kot zid napram vsem ruskim naskokom. Medtem se pa še vedno zaganjajo ruska letala na finska mesta in mejeje bombe. Kakih 50 bomb so vrgli včeraj na mesto Hanko, ki leži ob morju, kjer so razdeljali bolnišnico in štiri druga poslopja. Deset bolnikov je dobilo pri tem poškodbe. Rusi so bombardirali tudi mesto Vaasa, kjer je bilo ubitih pet civilistov in Sipoo, 30 milj vzhodno od Helsinkij, kjer je bilo ubito neko dekletce.

Bitka, v kateri so Finci vrgli Ruse nazaj čez mejo na rusko ozemlje, se je vršila v bližini Kuhma, na vzhodni finski fronti. Že prej so Finci vrgli Ruse nazaj severno in južno od Lieska. V Salla sektorju se finske čete na smučkah še vedno zaganjajo na rusko ozemlje, hoteč uničiti edino rusko železniško progo do Belega morja, da bi tako severna ruska armada ostala popolnoma brez vsakega dovoza živeža in vojnega materiala.

Finsko vrhovno poveljstvo je v soboto poročalo, da imajo Rusi danes manj finskega ozemlja, kot so ga imeli prvi dan vojne, na 30. novembra. Prve švedske čete so že prišle na finsko fronto in prihodnji teden se pričakuje Norvežane. To je prvič, da Finci uradno priznavajo, da so prišli na pomoč švedski prostovoljci pod generalom Linderjem in da je to dalo finski četam novega poguma.

Ob koncu 30 dni bojevanja med Rusi in Finci se sodi, da so Rusi izgubili dozdaj najmanj 100.000 mož, mrtvih ali ranjenih. Poleg več poslopij.

LEP NAPREDEK NA JUTROVEM

V nedeljo so naši rojaki na kovati je, da se bo sedaj tudi Prince Ave. in okolici praznovali mladina malo bolj zanimala za lepo slavnost, ko so odprli nove narodno podjetje, saj ima sedaj prostore pri Slovenski delavski lep prostor, kjer se bo lahko zbirali. Ta pomembni dogodek rala na družabnih sestankih ter so proslavili z lepim programom.

Popoldanski program je otvoril g. Max Traven. Najprvo je Zalarjev orkester zaigral ameriško in nato pa slovensko himno. Čast odpreti nove prostore je imela agilna društvena delavka gđc. Ančka Traven. Nadaljni program pa je vodil g. Frank V. Opaskar ml. K besedi je bilo polkanih več govornikov. Nastopili so tudi štirje pevski zbori in sicer: Skrjančki, Cvet, Planina, Miss Vičič v soli in Zvon.

Kljub precej mrzlemu vremenu je bila udeležba precej povoljna. Opazili smo tudi lepo številno naših rojakov iz St. Clair Ave., ki so se odzvali povabilu prijateljskih Jutrovcev. S tem novim prizidkom zaznamuje Slovenska delavska dvorana lep napredek na narodnem polju. Prostorji sicer niso veliki, a bodo gotovo odgovarjali potrebam ondnotnih rojakov. Novi prostori so v ponos našim rojakom in dokaz požrtvovalnega delovanja. Priča-

tega so jim Finci uničili najmanj 300 bojnih tankov in okrog 250 letal. Pri vseh teh izgubah pa ne morejo Rusi pokazati niti najmanjšega uspeha. Vse važnejše finske linije stojijo še nepremagane, čeprav se danes še ne more soditi koliko časa bodo vzdržale. Rusi se še vedno niso približali glavni finski obrambni črti Mannerheim na polotoku Karelian. Vendar delajo Finci noč in dan, da utrdijo drugo linijo, za katero se bodo umaknili, če bi prva in glavna padla.

Nekateri vojaški strokovnjaki trdijo, da se štejeje ruske izgube enajst proti finski eni, drugi celo trdijo, da so Rusi izgubili 40 mož proti enemu finskemu. Finci so utrpeli največ izgub od ruskega topniškega ognja, ki usipilje noč in dan krogle na Mannerheim linijo. Kakor Rusi obstreljavajo s topovi, se smatra, da je njih municija neizčrpna.

Helsinki, 1. jan. — Najnovejša poročila javljajo, da so Finci popolnoma razbili eno celo rusko divizijo, 18.000 mož, severno od Suomussalmi. To je bila ena največjih zmag, kar so jih Finci še doživeli v tem enomesečnem bojevanju. Ta ruska divizija, pod novim vodstvom generala Sterna, se je nameravala zagvoziti v sredino Finske proti botniškemu zalivu. To je 163. ruska divizija in poročila trdijo, da jo je prav malo še ostalo in kar jo je, jo Finci gonijo proti ruski meji, ki je samo par milj od tukaj.

Helsinki, 1. jan. — Ruski letalci so napadli pristanišče Turku (Abo), kjer se steka vse vojni material, ki ga dobivajo Finci iz drugih dežel. Bombe so užgale mož, mrtvih ali ranjenih. Poleg več poslopij.

Mesto kupiči obleko

Tritisoč tristo ženskih delavk, ki so zaposlene pri WPA, dela razne kose oblačil in posteljnine, ki se jo izdela do 200.000 kosov vsak mesec. Mestni relifni urad namerava imeti v zalogi najmanj 600.000 obleke in posteljnine. Ker jo mesto razda med one, ki so na relifu, samo 100.000 na mesec, se mora na ta način nabrati ogromna zaloga. Čudno je to, da ima mesto toliko zalogo obleke, ko smo se zadnji teden slišali, da se dobe pri družinah, ki so na relifu otrok, ki nimajo zadostne obleke, da bi šli v šolo.

Nov državljani

Zadnje čase je postal državljani Zed. držav Valentin Kamin iz 924 E. 207th St., star naseljenec v Euclidu. čestitamo!

Hitler prerokuje zmago, zavezniški tudi

London, 30. dec. — Adolf Hitler je imel ob zatonu leta nagovor na nemški narod, v katerem je trdil, da židovski kapitalistični svet ne bo preživel 20. stoletje in je izrazil popolno zaupanje v nemško zmago v letu 1940. To leto bo najbolj odločilno za Nemčijo v vsej njeni zgodovini. Hitler je rekel, naj odloči orožje in da ne bo vzel nobenega kompromisa.

"Orožje se mora izviti iz rok povzročiteljem vojne," je rekel Hitler. "Na eni točki smo si na jasnem in to je, da židovski kapitalistični svet stoji proti

nam z enim samim namenom in ta je, da uniči Nemčijo in nemški narod.

"Zato je naš bojni namen jasen, da se mora opustiti Nemčija in vsa Evropa groženj in zatiranja, ki prihaja iz Anglije."

Potem je Hitler prosil od Boga blagoslov, "ki nas je v preteklosti varoval," ter je apeliral na armado, naj ima pred očmi, da je to boj za obstoj Nemčije.

Hitler je za novo leto odpovedal vsak uradni sprejem. Anglija je takoj odgovorila

na Hitlerjev govor in ponovila, da sta Anglija in Francija odlojeni bojevati boj do konca. Angleški tujezemski urad je izjavil, da je Hitler ponavljal samo svoje stare fraze, katerim nihče več ne verjame. Ves svet ve vzrok, zakaj sta Anglija in Francija posegli po orožju in za doseg tega Anglija in Francija ne bosta odložili orožja.

Berlin, 30. dec. — K Hitlerjevemu govoru je dodal še feldmaršal Goering svojo pripombo. Rekel je, da nemško letalstvo čaka samo povelja od Hitlerja in bo izvajalo tako razdejaje, kot ga svet še ni doživel.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 1 Tue., Jan. 2, 1940

Važni problemi pred nami

130,000,000 ameriškega naroda bo pozdravilo novo leto z dvema resolucijama, ki sta življenskega pomena za vsakega izmed nas in to je 1) da se izognemo evropski vojni, in 2) da ne bo narod pri vsej svoji obilici življenskih potrebščin, ki so nakupičene po raznih skladiščih, stradal. Med obema tema dvema je pa še važno merilo, kako ekonomizirati, da se ne bo narodni dolg zvišal nad 42 milijonov dolarjev.

V deželi imamo še vedno od 8,000,000 do 11,000,000 brezposelnih. Med temi brezposelnimi je 3,500,000 mladine, ki zre s polnim pričakovanjem na življenje, od katerega bo pa morda dobila samo polno razočaranje.

Vse te probleme bo dobil na svoja ramena kongres, ki se snide v Washingtonu na svojem 76. zasedanju. Prvo delo kongresa in predsednika bo, ali vsaj moralo bi biti, da vzdrži in morda še izboljša sedanjí podvig businessa v deželi, da kolikor mogoče prišče federalne izdatke, da poskuša balancirati stroške z dohodki in da se izogne vsakemu dejanju, ki bi porazno vplivalo na prosperiteto, ki se počasi plazi izza vogala.

Druga naloga kongresa in predsednika pa je, da obvarje Zed. države in vse Amerikance pred revolucionarno propagando iz starega sveta in da se pri tem ne zaplete v evropsko vojno.

Predsednik in njegova demokratska stranka ima pred seboj tudi važno nalogo, da ohrani slovo v letošnji volivni kampanji in za časa volitev samih. Republikanci si bodo pa nadeli nalogo, da poiščejo konstruktivne grehe, ki jih je storila demokratska stranka in bo skušala po napakah svojih nasprotnikov zlestiti v Belo hišo.

In kako bodo naši zastopniki v Washingtonu vse to reševali, je odvisen dobrobit Amerikancev, ne samo v letu 1940, ampak še mnogo let pozneje. Iz debat in delovanja kongresa bo odmevala tudi predsedniška kampanja. Slišali bomo preroke, ki bodo pridigali ekonomijo in konservatizem, srednjo pot in zmerno trošenje denarja, liberalizem in relief. In ko se bo kongres enkrat v maju ali juniju zaključil, se bo položaj precej izčistil in narod bo že precej vedel, kdo bi bil najboljši bodoči gospodar v Beli hiši in komu lahko zaupamo za prihodnja štiri leta usodo naše svobodne in demokratske dežele.

Boji v strankah

Konservativni demokrati, ki so v zadnjem zasedanju kongresa ustavili demokratskega senatorja Holta iz West Virginije, ki je hotel vložiti resolucijo proti tretjemu terminu predsednika, mu bodo morda zdaj dali prosto roko, ker se je pojavil podpredsednik Garner, priznan konservativec, ki je namenjen kandidirati za predsednika samo zato, da bi ustavil Roosevelta kandidirati za tretji termin. V senatu je še vedno nekaj novodealerskih demokratov, ki so glasovali za podobno resolucijo, ki jo je predložil senator La Follette proti nameravani kandidaturi predsednika Coolidgea. Zdj bi jih bilo torej sram, če bi spremenili svoje mnenje na ljubo svoji stranki.

Eden najbolj vročih bojev med demokrati samimi bo trgovski akt, ki ga je sklenil državni tajnik Hull zlasti z republikami Južne Amerike in ki poteče meseca junija. Zapadni republikanci kriče, da so bili radi tega zelo oškodovani ameriški farmarji in bodo to zanesli v volivno kampanjo, če Hull in Roosevelt ne bosta odnehala od tega.

Demokratje bodo skušali biti kolikor mogoče edini in se bodo izogibali boja v kongresu, ker bi to škodilo njih moči. Zgled jim bo dal Roosevelt sam, ki bo skrbno pazil, da ne bo vsiljeval za sprejem predlogov, ki bi vrgli dinamit med stranko. Saj je nazadnje želja vseh demokratov, da ostanejo pri vodstvu.

Predvsem se bodo pa skušali demokratski kongresniki v teku zasedanja zediniti, da bodo potisnili na stran tretji termin predsedništva. Dasi skoro ni vprašanja, da bi Roosevelt na demokratski konvenciji ne mogel dobiti nominacije, pa je potem veliko vprašanje, kako bodo to sprejeli volivci. Republikanci bi to dobro izkoristili in udarili na struno ameriške tradicije, kar bi prav lahko povzročilo, da bi Roosevelt ne bil izvoljen in demokratska stranka bi se lepo obrišala za vodstvo.

Enake boje ima pa pred seboj tudi republikanska stranka. Regularni republikanci niso posebno vneti za kandidaturu newyorškega državnega pravdnika Deweya in se bolj nagibljejo k senatorju Vandenbergu iz Michigana. Drugo mesto pa zavzema senator Taft iz države Ohio. Od obeh teh dveh bomo mnogo slišali v kongresu, ker bosta skušala v kaki pomenljivi in pozornost vzbujajoči debati dobiti naklonjenost volivcev.

Poleg javnih debat v kongresu, ki bodo odmevale od enega konca dežele do drugega, pa bo glavno delovanje, o katerem navadno zjemljani ne bodo vedeli nič in to bo mesečarjenje po koridorih, lobijih, hotelskih sobah, raznih partijih in drugod, kjer se bo spletkarilo, kupčevalo, objubovalo in kupovalo naklonjenost kongresnikov in potom njih vpliv v državah. Tudi kongresniki niso nič bolj vzvišeni kot smo drugi zjemljani in tudi tukaj bodo sklade leče igrale važno vlogo vse do novembrskih volitev. In potem se bo pa zopet pričelo od kraja, kot se je vedno godilo in kot se vedno bo, dokler bo igrala politika glavno vlogo med nami.

BESEDA IZ NARODA**Janezu Rokavec na tihi grob**

Med božičnimi spomini iz domovine sem sprejela tudi žalostno sporočilo, da je umrl posestnik g. Janez Rokavec, bivši župan občine Zire in cerkveni ključar naše fare sv. Ane v Slov. Goricah.

Kot prijateljico dobre Rokavčeve hiše me je smrt gospodarja globoko dirnila, ker vem, da je to za vse globoka rana, ko je do bri oče legel k večnemu počitku. Prijela sem za pero, da vam tja čez široko morje pošljem v Ameriški Domovini svoje iskreno so žalje in srčno zagotovilo, da sočustvujem z vami, ki ste ostali. Zdi se mi, da čujeni zvon v vaši kapeli kako poje očetu Rokavcu smrtno pesem . . . Vsi spomini so mi oživeli, katere hranim na dobro Rokavčevu hišo. Očetov jeklen značaj, posebna katoliška zavednost, katerega mu je bila tako globoko vklesana, pa moška odločnost od katere ni nikdar odstopil. Še mnogo mi sili v pero, da bi še veliko lepega napisala in izlila na papir iz davnih let tam doma . . .

Kot mlad gospodar ste postavili pri hiši lepo kapelo posvečeno Lurški Mariji. Vsa leta moje mladosti smo se tam zbirali ob nedeljah proti večeru k molitvi rožnega venca. Trikrat na dan je klical zvon Rokavčeve kapele in še kličje vse vaščane raztrese ne po hribih naših Slovenskih Goric k pobožni molitvi.

Gotovo je nebeška Gospa imela veliko dobrega zapisanega v svoji knjigi, saj ste bili Njen vneti častilec vse dni svojega življenja. Vaša hiša je bila vedno ob prvih petkih dobro zastopana, nikoli ni bilo preveč dela. Nagradil vas je tam tudi že nebeški Oče za vse kar ste storili do brega siromakom. Nikdar ni šel potreben revež čez prag vaše hiše lačen ali praznih rok, ker vaša usmiljena roka je rada rezala kruh siromakom.

V duhu stopim tja na naše pokopališče, k mojim srčno dragim, tja kjer bo vaša sveža gomila pobelil prvi sneg ter iz srčnih globin vzdihnem:

Vas zakrila je gomila v domovini dragi, rodni, — dokončano delo . . . dokončan je vam trpljenja dan, Marija je peljala vse pred prestol sodni, božje sveto Srce, Jezus, naj plačnik bo vam . . .

V miru počivajte na božji nji-vi! Vaša

Mary Kurnik.

Predpusna zabava

Podružnica Slovenske ženske zveze št. 25 priredi svojo predpusno zabavo prihodnjo nedeljo 7. januarja v šolski dvorani sv. Vida. Zato vabimo vse članice in naše prijateljice in prijateljce, da nas obiščete in se pošteno z nami zabavate.

Zabava se prične ob dveh popoldne. Ponovljena bo igra "V šolo jo dajmo," katere je bila igrana 27. novembra v Knausovi dvorani. Na splošno željo se ista sedaj ponovi. Kdor ni imel zadnjic prilike videti jo, bo imel sedaj priliko nasmejati se do solz Nežiki, Marici in Pavletu.

Ker je smeh zelo koristen vašemu zdravju, nikar ne zamudite te prilike. Po igri (ki bo končana krog starih), se bo vršila zabava z darovi in vsak bo imel priliko poskusiti svojo srečo. Po šesti uri pa se prične prosta zabava in ples do polnoči. Tako vidite bo vsem us-treženo.

Za željo in prigrizek bo vse preskrbljeno. Torej ne poza-

bite 7. januarja in pridite v dvorano sv. Vida. Na svidenje! Vstopnice lahko že sedaj dobite v predprodaji, le sežite po njih.

Naj bo ob koncu leta izrečeno prisrčna zahvala vsem našim članicam, posebno našim aktivnim delavkam, za vse vaše delo v preteklosti in prosim ostanite še nadalje miroljubne, zavedne in vztrajne delavke, vse za napredek naše dične Slovenske ženske zveze.

Srečno in veselo novo leto 1940 želim vsem skupaj. Bog vas živi!

M. T., članica.

Lorainški kotiček

Josephine Eisenhardt

Tukaj se je poročil mladenič Louis Durlava iz 30. ceste. Za svojo zakonsko družico si je vzel mladenko slovaških staršev Helen Novak. Pred nekaj tedni se je tudi poročila mladenka Olga Petkovšek iz Stop 7; za tovariša in spremljevalca v bodočnosti si je izbrala fanta nemške narodnosti. Obema paroma želimo kar največ sreče v zakonskem življenju.

Vile rojenice so se oglasile zadnje dni pri družini Joseph Tomšič na 32. cesti in jim pustile prvega sinkota in pri družini Frank Paul na 30. cesti so pustile pa prav lušno punčko. Naš poklon in čestitke!

Po srečno prestani operaciji se je povrnil iz bolnišnice rojak Frank Gradišek iz 31. ceste. Težko je obolela rojakinja Mrs. Francisc Juha iz 33. ceste. Obema želimo, da bi se kmalu dobro pozdravila.

Končno naj še omenim, da smo zopet enkrat imeli priliko slišati naše cerkvene pevce in to pri božični polnočnici. V krasno ozaljšani cerkvi se je nabralo ljudi, da so napolnili cerkev do zadnjega kotička. Iz kora se je oglasila stara, a še vedno lepa, prelepa "Sveta noč, blažena noč . . ." in nato pa težka, nova skladba latinske maše. S to skladbo so se naši cerkveni pevci pokazali, da so v resnici zmogni izvajati tudi najtežje skladbe.

Navzoči verniki so prav vneto poslušali in se potem tudi prav laskavo izražali in pohvalili te naše fante in dekleta, ki se vedno radi potrudijo, da nam vsaj za božič in veliko noč podajo nekaj, kar razveseli in ublaži dušo in srce in vse to v prelepih cerkvenih pesnih. Torej fantje in dekleta, vsa zahvala in pohvala vam!

S temi vsticami zaključujem letošnja poročila v tem našem kotičku. Novice so bile vsake vrste, dobre in slabe, vesele in žalostne, take kakršno je naše življenje. Včasih nam sije sonce in nato pa grmi in treska in zopet po vsakem viharju zasi-je toplo sonce, da je nevihta pozabljena.

Želim in upam, da bo prihodnje leto vsem čitateljem Ameriške Domovine kar najbolj srečno in zdravo ter zadovoljno in veselo! Dal Bog!

—Trst. Umrli so: Smerdu por. Virkner Josipina 57 let. Vrbel Ana 67, Jelovica Anton 75, Muha Adolf 61, Prodan Jakob 47, Udovč Franc 63, Stanič vd. Čok Marija 70, Šušteršič por. Skok Erminija 42, Faganel Josip 68, Pelicon Josip 55, Terčon Ivan 68, Petelin por. Škerl Marija 80, Parnovel Ivan 49, Kristjančič Ivan 35.

—Renče. Na cesti proti Gorici sta trčila s kolesi 19-letni Marko Vodopivec in 24-letni Alojz Gregorič. Gregorič so prepeljali v goriško bolnišnico s poboito glavo, Vodopivec pa je ostal nepoškodovan.

Voznik Andrej

"Pravočasno prideva, gospod! Za dne bova tam. Glej jo, vasi-co, pod hribom! Ali jo vidiš? Ko prevoziva oni nizki vršič, smeja reči, da sva tam."

In mladi voznik je švignil z bičem po konjih in zakričal glasno in izpodbudno na nje:

"Hi, hej! Hijo, gospoda! . . . Štiri kolesa vozička so močneje zabrigala redko blato na poljski poti. Njegovo razmajano ogrodje je zamolklo zaropotalo sredi žalostne, puščobne, od dežja razmočene ravnine. Deželan je še enkrat pogladil, se udobneje namestil na zaboji, na katerem je sedel, vrgel z glave vlažno oglavnico na svoj debeli jamurluk (plašč) in brezbrizno nekaj zapel.

"Kako ti je ime, fant?" se je oglašil iz velikega volčjega kožuha rejen gospod, ki je sedel v koleslju.

Mladenič je prepeval kar naprej.

"Hej, dečko!" je glasno in osorno zaklical gospod.

"Kaj?" se je obrnil mladenič.

"Ime, ime? . . . Kako ti je ime?"

"Andrej."

"A, a, Andrej. . . Premete-nec si! . . . Vsi ste postali taki. Lisjaki ste postali, vi kmetje. Sama lagati in goljufati znate. . . In kako se pretvarjate! . . . Opazujem jih na sodišču. Ovčica, pravi tepček — v resnici pa cel volk! . . . Igrate se s sodniki."

"Preprosto ljudstvo smo, gospod, samo obrekujejo nas. Vam se to le zdi, pa ni tako. . . Iz nevednosti varajo naši kmetje, iz nevednosti in uboštva."

"A, a, a, iz uboštva! Prokleto tnalno neotesano! Nad nevednostjo se pritožujejo, pijejo pa ko gobe. . ."

"Iz blagostanja, porečeš, gospod? . . . Iz blagostanja? . . . Ne! . . . Iz blagostanja ne. . . Da, pijejo, popivajo . . . vsi pijejo. Za blagostanje, ne pa iz blagostanja. . . To si, človek kakor vi, celo lahko zapiše . . ."

"A, a, zdi se, da si se tudi ti napil, prijatelj! . . . Za to si še premlad, brki ti še niso poglali. . . Vaši kmetje, zapiši si to: izgubljeno ljudstvo, in to je ta stvar!"

"Zapiši ti sam, gospod, mi ne znamo pisati," je rekel fant, se okrenil k svojima mršavima konjema in zavpil na njiju:

"Hi, hot, gospoda!" In zamislil se je.

Konja sta se nekoliko zdrznili in se tudi zamislila.

Gospod je privzdignil veliki ovratnik svojega volčjega kožuha, se pogreznil vanj in se tudi zamislil. Na samotno drevo ob cesti je sedla vrana z razčepirjenimi perotmi, se zazibala na suhi velji in hrepenče zakrakala.

Mali koleselj se je počasi premetal v globokem in redkem blatu, se pogrezal, dvigal in obrčal. Deska, na strani odtrgana, je neprestano enoglasno, zameklilo in nesmiselno tolka in bičala živce debelega gospoda v kožuho ter ga pripravila ob potrpljenje. Razgrnil je ovratnik, pomaknil ven svoja rejena lica in zaklical:

"Kakšen grozen klopotec, vrag ga vzemi! . . . Ne da mi miru."

"Deska tolče na moj voziček, gospod, in ta trka kot učen človek: niti sarna ne razume, niti je ne razumejo drugi!"

"Premetenec si, Andrej, zviha-te! . . . Gotovo znaš dobro lagati dekletom, če seveda nisi oženjen. Vi se ženite mladi in imate lepe ženice."

Gospod je spustil ovratnik na kožuho.

"Reči, kar hočeš, toda gospe so lepše! . . . Prav dobro vem to! Kdo pa si, gospod, po kakšnem opravku greš v našo vas? . . ."

"Sodni komisar sem."

Andrej se je obrnil in si pozorno ogledoval svojega najemnika.

"Za dolžnostjo, kaj ne? . . ."

"Za dolžnostjo, seveda. Po-igrava se z menoj neki od vaših, toda tokrat mu jih nabrenkam. . . Je neka prekleta polnoč-na listina in vse se mi izmuzne iz rok. . . Spoznal sem ga, da go-ljufa, toda do večera ga izvoham, pomnil me bo. . . Zaplenim mu žito! Deloma, da njega naučim pameti, deloma, da vam poka-žem primer, da se ne boste pri-hodnji izmikali. Varate kupce, varate meščane in jim prodaja-te sprijena jajca in žaltavo ma-slo. . . Le čakajte, kmetavzi, urad se ne da tako lahko poteg-niti! . . . Če kaj načne — naredi temeljito! Korobač na vas, ru-sko nagajko — samo tako se po-boljšate! . . . Postali ste pijanci, uničili ste se, propadli — posta-nete nesposobni plačniki davkov in uničite državo. . . Trpele bo-do rodoljubne koristi! Ah, za-kaj nisem car, vsaj dva dni, da bi vas predelal tako, kakor znam! . . . Angelčke, angelčke bi napra-vil iz vas, pa — nisem!"

Sodni komisar je odpel svoj kočuh in njegovo telo se je v njem zavrtelo ko pišče, ki si klju-je lupino.

"E, gospod komisar, Bog je ustvaril svet in preračunal, da ni treba ženam brk, in ni jim jih dal. . . Preračunal je, da potre-buje osel velika ušesa, in mu jih je dal," je odgovoril Andrej na videz naivno.

"In ti ne besediči, ampak vo-ziz, se že mrači. . . Dosti si zahteval od mene, hudič! Tri leve za 20 kilometrov! . . . Zna-te nas skubsti. . . Vozi vendar, vozi, če ne ti kljusi zaspita."

"Hi, hot, gospoda!" je zakli-bal Andrej in zavihel bič.

"Ti jima dajesh primek — go-spoda, kaj? Rajši jima reci bra-ča!" je jezno opomnil komisar.

"Razjezila bi se, gospod ko-misar! . . . Užalil bi ju, če jima bi ne rekel "gospoda." . . . Sta prava gospoda! Njihova služba je uradniška — na ure. Zjutraj vstaneta. Ob tej in tej uri jima dajemo vodo in ju napajamo. Po-tem ju naprežemo, gresta ven, recimo v pisarno, tam garata do večera. Večerja ob tej in tej uri, pijeta vodo, "prečitata vestnik" in — spanje. Uradniško življe-nje."

"Povej, kje si se ga nacukal, prijatelj, in ne klobasaj, ampak vozi, da se ne zakasniva. Potuh-jene oči imaš, poniglave!"

"Volkov ni, gospod komisar, ne bojte se," je dejal kočijaž s takim naglasom, da se je cenje-ni sodni komisar preplašeno ozi-ral okoli.

"Volkov se ne bojim, prijatelj, samo mraz je postal. Ni-mam časa, da bi si nakopal prehlad."

"Zavite se v čul (grobo plat-no), gospod komisar. Moja "go-spoda" se nikoli ne pritožujeta nad prehladom. Čul je jako to-pel."

"To ti je gobezdalo!" je po-mislil komisar v duhu in se stro-go obregnil:

"Vozi, vozi, govedo! . . ."

In zlobno se je napihnil, se po-greznil v svoj kočuh in utihnil.

"Aa, v mojih rokah si prijatelj," si je mislil Andrej. In ob-račaje se je vprašal resnobno:

"Torej službeno, kaj? Koga pa zašijete, gospod komisar?"

Komisar je dolgo molčal, po-tem pa je jezno odgovoril:

"To je neki. . . Stanojčó mu pravijo, takšen majhen . . . z de-belimi vratom!"

"Poznam ga. — Tak njemu bo-ste zaplenili žito? Revež je, go-spod komisar, prizanesite mu!"

"Revež je, toda hudič, tako da se je raztrgal! . . ."

Komisar je umolknil. Že se je mračilo. Konja sta komaj lezla na hribece, za katerim bi morala biti vas. Andrej niti ni več vpl na nje, niti ni več vihtel biča nad njima. Prestal je govoriti in pre-pevati, premišljal je. . .

Ko sta prevozila vršič in se peljala na drugo stran, je nasta-la noč, in vas se še ni pokazala. Prodoren in mrzel veter je za-vel nad krajem, pogreznjenim v mokroto. Raztrgani oblaki so

bežali pti goram. Modri obok mrzlega besa se je jasnil, se ši- ril in vil. Kmalu so zatrepeta-le na njm zvezde, mrzle, jasne zvezde. Irak se je močno ohla-dil. In nja sta stopala počasi, počasi. omisar pa se je veno-mer jezi

"Vozi, ej, šop! Bomo zamrz-nili!"

Andreje brezbrizno kriknil na konjan leno zamahnil z bi-čem nadjunima glavama, ta dva pa sbrez vneme in utruje-no vlekkoleselj, ko da ne sli-šita. Anrej je mislil na ubo-gega Staja, ki mu bo jutri ko-misar zaenil žito, komisar, ka-terega saj sam pelje tja.

"Ti si pripeljal to nesrečo, Andrej," mu bo rekel Stanoj, ko bo zvedein opsoval ga bo! Po-tem se ušosti, ga pogosti, se na-pije in jal bo. . . Da, jokalo bo. . . Mehla srca je Stanoj. An-drej ve t

Treba pomagati temu člo-veku, tre mu je pomoči, je po-mislil Anrej. . . Treba mu je reči, najravi žito črez noč in pomete lčo, sicer mu bo celo leto krulv želodcu od lakote.

Mora mu pomagati, — ne gre drug!

Tema bila in na tleh se ni razložilo razen blata, globo-keje osel velika blata. Cesta se je izgubila v tem blatu in ni peljala namor drugam kakor zopet val.

Na nehem mestu je Andrej tr-gnil z vaj in ustavil konje.

"Čakajahko zablodimo, go-spod korar!"

In fane upiral pogled v te-mo. Korar je resno opazoval njegov oiz, na katerem ni bi-lo niti sls prejšnje porednosti in mu re:

"Dečkdpri oči, sicer ne od-govarjana posledice. . . Te-pen boš."

Andrej potegnil za vajeti, zavihel in rekel komisarju: "Dobro drži, gospod komi-sar!"

Daleč ed njima je v temi svetila v Po pasjem laježu, ki je od tamprajal, se je zdelo, da ni bli. Nekaj korakov na desno jestelo z bisernim les- kom veli prostranstvo negib-ne vode, iz je krenil naravnost proti nji.

"Kaj jo?" je vprašal komi-sar.

"Močve, gospod komisar. . . Cesta drčezenj. Močvirje je plitvo, nse ne boj. . . Samo sem ter so luknje. . . Koli-kokrat sčšel mimo, i z vozom, i peš, i. . . Hi, pot, gospoda! Dr-ži se trd gospod komisar!"

Konjaa lezla v mrzlo vodo, v kateri je zrcalilo nebo, in capljala prej, ko sta se začela nepreho globlje in globlje potapljaMrtvo in biserno ze-leno blefa voda močvirja se je razgizl in oživela.

"Stoj ina!" je čez hip za-klical god in se oplašeno vzra-vnal v ožuhu. "Utopil me boš, šop. . . Ali ne vidiš, da se že polničija z vodo! Ustavi! Ustavi!"

Komis je jezen začel zmer-jati.

Andrej ustavil konja. Voz, (je na 3. strani)

Če vgamele al' pa ne

Stalina zunaj Moskve le-po po'tvo, kamor pride počiv-at obbotah in nedeljah. La-sko letje oziroma že na spoml je najel izurjenega vrtnar, ki mu naj uredi in napri lep vrt. Vrtnar ogle-dujemljio in vidi, da je bi-lobeha predvsem dobro po-gnoil, zato je ponižno snel preStalinom Groznim svojo čep in rekel:

"m bi morali, vaša gnada, danavoziti nekaj voz vašega visio spoštovanega gnoja."

Kdaj si pa svojo ženo spo-za in vzljubil?"

Vzljubil sem jo že davno, sžnal sem jo pa šele en te-d po poroki."

WINNETOU

Po nemškem izvirniku E. Maye

Topot konj so gotovo čuli v šotoru. Ljudje so utihnili, zave se pred vhomom pa niso odgrnili. "Pojdite z menoj, sir!" mi je šepnil stari scout. "Da vidite, kako veselo bodo iznenadeni."

Odgrnil je zastor in vstopil. "So že tu!" je nekdo vzkliknil. "Ne pustite ga noter!"

Strel je počil. Scout je zakrillil z rokami, se prijel za zastor in zdrknil na tla. Puške so se pomolile skozi vhod. "Moja slutnja —!" je zastokal Old Death. "Moj brat — odpuščanje — v sedlu —"

Vse se je zgodilo tako naglo, da sem še vedno vse prestrašen stal, ko je Old Death že zdrknil na tla.

Tedaj sem se zavedel.

"Za božjo voljo, senor Uhlmann!" sem kriknil. "Ne streljajte! Prijatelji smo, Nemci! Tasse Lange in njegov sin sta prišla!"

"Rojaki so —!" je vzkliknil nekdo od znotraj. "Je res?"

"Da? Ne streljajte! Pustite nas v šotor!"

"Vstopite! Pa le vi!"

Odgrnil sem zastor.

Obsežen je bil. Kakih dvajset moških je stalo naokoli, vsi s puškami v rokah. Tri petrolejke so gorele.

Mlad človek mi je stopil nasproti. In za njim je prišel starejši človek, ves raztrgan in s krvavimi madeži po rokah in po licu.

Maljši je pokazal na mene.

"Ali je bil tale poleg, Harton?" je vprašal.

"Ne, senor!"

Vznevolnil sem se.

"Neumnost! Pustite tisto nepotrebno izpraševanje! Vaši prijatelji smo, za nami pa prihajajo sovražniki. Vsak hip so lahko tu."

Imenovali ste tega moža Hartona. Ali je on tisti, ki so ga Čimmarre ujeli in vlekli s seboj sem v bonanzo?"

"Da!" je odgovoril mladi človek. "Kdo vam je pravil o Čimmarrah?"

"Pripovedoval vam bom, ko bo več časa. Za sedaj je važneje, da zvem, kako je pravil o Čimmarrah?"

"Ušel je Čimarram. Pravkar je pribežal."

"Torej sem le prav videl — Nekdo se je plazil mimo nas, ko smo šli skozi šotesko."

Kdo je streljal?"

"Jaz!" je povedal eden delavcev.

"Hvalabogu!" sem si oddahnil. Bal sem se že, da je brat ustrelil lastnega brata. "Ampak krogla je zadela vašega najboljšega prijatelja, ki je z najplemenitejšimi nameni prišel k vam!"

Langeja sta vstopila in z njima gambusino.

Kako iznenadenje!

Na Uhlmannovo vzklikanje se je razgrnila zavesa v kotu šotora in dve ženski sta vstopili. E-na je imela otroka v naročju, služkinja je bila, druga pa je bila Neža, Langejeva hči in Uhlmannova žena. Oče in hči, brat in sestra so se objemali.

Jokajoč in tožeč je prinesel dobro Sam Old Deathovo truplo v šotor. Stari stezosledec je bil mrtev, krogla ga je zadela v srce. Delavci so prihiteli iz sosednjih koč. Šotor je bil poln ljudi, vsi so križem govorili, Langeja sta pripovedovala, jaz pa sem poklical Hartona in ga vprašal, kako je s Čimarrami.

"Vodil sem jih po ovinkih," je pripovedoval, "in jih sprvail v gozd na južnem robu doline. Utaborili so se, poglavar je šel na poizvedovanje in ko se je sternilo, so se odpravili, da napadejo bonanzo. Konje so pustili v gozdu in stražo pri njih. Mene so zvezali in me pustili pri stražah."

Posrečilo se mi je, da sem si osvobodil roke in tudi noge. U-

šel sem jim in zlezel po skrivni poti v dolino. Prišel sem mimo vas, pa sem mislil, da so Čimmarre in njihovi beli zavezniki. Pohitel sem semkaj, našel delavce zbrane in jim povedal, da prihajajo Indijanci in beli in da mislijo tabor napasti. In prvi, ki je vstopil, je dobil kroglo."

"Da ste rajši ostali, kjer poperaste! Veliko nesrečo ste zakrili!"

"Nesrečo —? Kako?"

"O tem se pomeniva pozneje. Sedaj moramo misliti na napad."

"Pravite, da so se Čimmarre odpravili v dolino. Torej utegnejo vsak hip priti! Treba se bo pripraviti, da jih spodobno sprejememo."

Poklical sem senor Uhlmann, s kratkimi besedami sem mu razložil položaj in v dveh minutah smo bili pripravljeni na "obisk."

Prepričan sem bil, da bodo beli poslali nekaj svojih ljudi na poizvedovanje. Ker niti slutiti niso smeli, da smo že prispeli, smo predvsem spravili naše konje v kot doline ter postavili A-gače in Winnetoua za glavni šotor. Njim so se pridružili tudi Uhlmannovi delavci. Truplo ubogega Old Deatha smo skrili. K potoku smo zavalili sodček petroleja in pripravili steklenico bencina. Sodček smo odprli in do- ločili moža, ki bi naj na dogovor- no znamenje izlil bencin v pe- troleje, izpraznil petrolej v potok in ga zažgal z bencinom, potok bi odnesel plameneče valove in raz- svetlil dolino. K vходу smo posla- li nekaj najzanesljivejših delav- cev na stražo.

Ženski z otrokom smo tudi spravili v kot doline, tam sta bi- li varni pred krogli. Na zad- nji strani šotora smo zrahljali vrvi, s katerimi je bilo platno pritrjeno h kolom, da smo bili v neposredni zvezi z Winnetouom in njegovimi ljudmi.

Vsega nas je bilo nad petdeset mož, torej toliko kakor sovražni- kov. Pa oboroženi smo bili mno- go, mnogo bolje. Saj je imel vsak izmed nas puško in samo- kres, nekateri celo dvocevke, In- dijanci samo lok in puščice.

Nismo dolgo čakali.

Eden delavcev, ki so pri vrodu stražili, je prišel javit, da bi se dva bela rada predstavila gospo- Uhlmannu. Za belima pa, je pravil mož, se je čul šum in ne- mir, najbrž da za njima prihaj- ajo Čimmarre.

Senor Uhlmann je naročil, naj bela vstopita. Z Langejema in Winnetouom pa smo se skrili za zaveso v kotu šotora.

In vstopila sta — Gibson in Ohlert.

Uhlmann ju je vljudno spre- jel in povabil, naj sedeta. Gib- son se je predstavil, imenoval se je topot senor Gavilano. Pripo- vedoval je, da je učenjak, zem- ljemerec, in da potuje po Mehiki v študijske namene. V gozdu da se je utaboril in neki gambusi- no, Harton po imenu, je prišel k njemu. Zvedel je od njega, da ži- vijo v bližini beli in da bi more- biti dobil pri njih stanovanje. In ker mu je tovariš zbolel, je pri- šel in prosi, da bi vsaj njega se- nor Uhlmann za tisto noč sprejel pod streho.

Ni bilo časa, da bi razmišljal, ali je Gibsonova povest duhovi- ta ali neumná, — stopil sem izza zavesa.

Gibson je šinil pokonci in z nemo grozo strmel v mene.

"Ali so bolni tudi Čimmarre, ki prihajajo za vami, master Gib- son?" sem ga vprašal. "Prav, da ste prišli! William Ohlert bo os- tal pri nas, radi vam uslišimo prošnjo. Pa tudi vi boste osta- li. In oba bom vzel s seboj."

William Ohlert je nem in top obsedel. Ni se zmenil za nič. Gibson pa je koj našel besedo.

"Lopov!" se zadril. "Tudi tu- kaj se ne daš miru poštenim lju- dem?"

1940		JAN.		AS 40		
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JANUAR

1.—Ustoličenje ljubljanske županje in ljubljanske gospo- dične ob 2:30 popoldne v Dru- štvnem domu na Reher Ave. Snelo se bo tudi premikajoče slike.

6.—K. S. K. J. Bowlers ples v Twilight Ballroom.

6.—Frances Rupert Cadets, 3. obletnica obstoja. Pecon orkester, vstopnina 30c, v S. D. Domu na Reher Ave.

7.—Spevoigro "Mavrica" priredi mladinski zbor Kanar- čki v SND na 80. cesti.

13.—Glas Clev. Delavcev št. 9 SDZ plesna veselica v SND.

13.—Pevski zbor Adria pri- redi plesno zabavo v Društven- nem domu na Reher Ave.

13.—Pevsko društvo Cvet ima plesno zabavo v SDD na Prince Ave.

14.—Predstava Svetovdske- ga odra, šolska dvorana sv. Vida.

20.—Dr. Lipa št. 129 SNPJ obhaja v SND na St. Clair Ave. 30 letnico svojega obstanka.

20.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

21.—Predstava Svetovidske- ga odra, šolska dvorana sv. Vida.

21.—Mlad. pev. zbor. Slov. doma koneert v Slov. domu na Holmes Ave.

26.—Miss Maxine Steinitz obdržava predavanje v St. Clair javni knjižnici na 55. ces- ti in St. Clair Ave. pod avspico Slovenskega jezikovnega kluba.

27.—Maškaradna veselica skupnih društev na Jutrovem.

27.—Roust-About Club ples v Twilight Ballroom.

27., 28., 29.—Mladinski odde- lek društva Najsvetejšega Ime- na priredi Minstrel Show v šol- ski dvorani sv. Vida.

FEBRUAR

3.—Ženski klub Slovenskega doma na Holmes Ave. priredi maškaradno veselico.

3.—Društvo Dom št. 25 SDZ priredi veselico v SND Maple Heights.

3.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ plesna veselica v SND.

3.—Predpustna zabava Sve- tovidskega odra in Baragovega zbora, šolska dvorana sv. Vida.

3.—Društvo Kranj, ples v Twilight Ballroom.

3.—Predpustna veselica Slovenske zadržne zveze v spodnji dvorani SDD na Wa- terloo Rd.

4.—Podružnica št. 3 S. M. Z. priredi igro in maškaradni ples v Slov. domu na Holmes Ave.

4.—Predpustna zabava Sve- tovidskega odra in Baragovega zbora, šolska dvorana sv. Vida.

6.—Predpustna zabava Sve- tovidskega odra in Baragovega zbora, šolska dvorana sv. Vida.

10.—Amigos Club ples v Twilight Ballroom.

25.—Podružnica št. 50 SZZ predstava v avditoriju SND.

MAREC

30.—St. Vitus Cadets ples v Twilight Ballroom.

31.—Mladinski pevski zbor

SDD na Waterloo Rd. priredi spomladanski koncert v avdi- toriju SDD na Waterloo Rd.

APRIL

6.—St. Vitus Boosters št. 25 KSKJ plesna veselica v avdi- toriju SND.

6.—Skupna društva Zapad- ne slovanske zveze prireditve v SDD na Waterloo Rd.

7.—Predstava Svetovidske- ga odra, šolska dvorana sv. Vida.

14.—Mladinski pevski zbor Zvončki koncert v Narodnem domu, West Park.

14.—Predstava Svetovidske- ga odra, šolska dvorana sv. Vida.

21.—Spomladanski koncert samostojne Zarje.

27.—Podružnica št. 50 SZZ plesna veselica v SND.

MAJ

4.—Častna straža SDZ ples- na veselica v avditoriju SND.

4.—Skupna društva fare sv. Vida prirede plesno veselico v Twilight Ballroom (Grdinova dvorana).

5.—Samostojno društvo sv. Alojzija praznuje 40 letnico v SND na 80. cesti z lepim pro- gramom.

5.—Podružnica št. 10 SZZ Materinsko proslavo v Sloven- skem domu na Holmes Ave.

11.—Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v avdi- toriju SND.

12.—Mladinska šola SND spomladanska prireditve v av- ditoriju SND.

12.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

18.—Dr. sv. Ane št. 4 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

19.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

JUNIJ

2.—Društvo sv. Vida št. 25 piknik na Pintarjevi farmi.

9.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ prirede piknik na Močilnikarjevi farmi.

15.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

JULIJ

14.—Skupna društva fare sv. Vida piknik na Pintarjevi far- mi.

21.—Klub slovenskih groce- ristov in mesarjev v Collin- woodu priredi običajni piknik na Pintarjevi farmi.

VOZNIK ANDREJ

(Nadaljevanje z 2. strani)

potopljen do svoje podloge, je stal sredi močvirja, čigar kraj je izginjal v neprodorni temi.

"Hijo. . . Naprej!" je vpil Andrej na konja. Mogočni in zdravi njegov glas se je jako razlegal v noč in se zgubljal v nepregledni pušči. V bližini so zletele divje race in šume izgini- le.

"Tudi mi bi morali postati po- nikri, da bi prišli ven," je rekel zamišljeno Andrej, "drugače."

"Oh, zagovednež! . . . Ko se en- krat izmotam — te pretepem! Sraj se utimo! Tele! . . ."

"Ne, ne bomo utonili, gospod komisar, ne boj se. . . V taki te- mi bi vsak zašel, bodi miren," je dejal Andrej in začel pregledo- vati jermenje. Zavezoval je, ra- zvezoval, klel, grozil, potem je spet sedel na zabojo, zavil tel bič in zakričal:

"Hi—! Naprej! . . ."

Konja sta potegnili in šla. Kmalu je eden izginil očem in od- prežen je zacapljal v močvaro. Drugi se je sam ustavil z vozom.

"Hola! . . . Kaj se je zgodilo?" je zavpil komisar.

"Stoj! . . . Dorčo, Dorčo. . . Dorčo!" je zaklical Andrej za konjem in ga začel vabiti. Toda ta, prestrašen zbog vode, se je obrnil nazaj in počasi, počasi iz- ginjal v temi proti bregu, ne da bi maral za klice svojega gospo- darja.

Komisar je stal trepetajoč in prestrašen v vozu.

Ta čas je Andrej hitro skočil na drugega konja in šel po Dorčovem sledu in neprestano glas- no in jasno klical:

"Dorčo, Dorčo, Dorčo!"

"Kam greš? . . . hej! . . . Kaj de- laš, ti divjak? Živina! . . . Ah, ti ušivi kmetavz! . . . jaz te bom že naučil!"

Iz teme mu je odgovoril vesel smeh.

"Aj, živina, ti me puščaš tu! . . . Da poginem! . . . Da me raz- trgajo zveri! — Dečko, prosim te, ne delaj mi tega," je sprego- voril komisar z drhtečim gla- som, katerega ena struna je jo- kala. . . .

"Ne boj se, kar nič se ne boj, gospod komisar," se je oglasil Andrejev glas. . . . Zveri ni, ki bi lezla v močvirje. . . . Zavijte se v čul, da se ne prehladite. . . . Zjutraj — pa pridem . . . na vo- zu je seno, postelji si. . . . Nočni- ne ne bom jemal!"

"Dečko ne šali se z menoj," je prosil komisar. "Ne puščaj me! . . . Pridi! . . . Izvleci me od tu!"

"Tema je, gospod komisar, te- ma je in nič se ne vidi! . . . Tu- di konj mi je ubežal! . . . Kako naj ti pomagam — ne morem!"

Komisar je slišal iz teme oni strupeni glas in se zgrozil. . . . Kako! Ostati tu! . . . Sredi moč- vare! Sredi te mrzle, zelene moč- virske vode, katere konca ni vi- deti! . . .

"Pridi vendar, Andrej! . . . Dam ti denarja, kolikor boš ho- tel! . . . Csvobodi me! . . . saj umrjem! . . . Imam otroke! . . . Kujon, kaj nimaš srca! . . ."

je kričal v obupu, toda nihče več se ni odzval.

Tedaj je komisar obupno, ka- kor da je izgubil vse čute, rjovel proti vasi:

"Hej, potepuh! . . . Živina . . ."

požeruh . . . vol . . . teleban! Pridi! . . . Reši me! . . . Usmili se! . . . Zverina . . . kmetavz. . . šop! . . ."

In usedel se je na voz, zlezel v svoj kočuh in se razjokal ko ot- rok. (A. D.)

IZ PRIMORJA

— Gorica. Umrli so: Silič Franc 56 let, Stranček Josip 83, Drašček Anton 33, Ipavec Stani- slav 24, Jamšek Ivan 56, Hoban Dominik 29, Terčič Katarina vd. Feltrin 63 žerjal Avgust 53, Kerševan Ernesta 33.

Artistska posebnih zmožnosti

Da je mogoče človeško voljo z dolgo vajo osredotočiti na izvr- ševanje skoraj nemogočih stva- ri, kaže neka artistka po imenu Thea Alba, ki zbujja s svojimi spretnostmi splošno občudova- nje. Thea Alba je sposobna isto- časno z vsako svojih rok pisati po eno pismo in pri tem tretje še diktirati, a to celo v treh jezi- kih. To pa še davno ni vse, kar zmore.

Na vsakega svojih deset pr- stov pritrpi po en svinčnik in je zmožna potem napisati istočas- no deset različnih števil. Za to žensko z "mnogimi možgani" je malenkost napisati kakšen sta- vek z bliskovito brzino v obrat- no smer. Prava šala ji je sedti h klavirju in zaigrati z desno roko valček, z levo pa polko, pri če- mer lahko zapoje še kakšno pe- sem.

Kjerkoli je Thea Alba nasto- pila, in v 17 letih je prepotovala že pol sveta, zbujja presenečenje in pozornost. Mnogi ljudje nam- reč menijo, da dela s kakšnim spretnim trikom. Ni pa nobena čarovnica, pripoveduje sama, temveč si je morala svoje spretnosti pridobiti s težkim delom, čeprav se je zmožnost za mnogo- vrstno istočasno delo kazala pri njej že zgodaj.

Kot otrok je bila zelo raztre- sena, mislila je istočasno na sto različnih stvari in v šoli je ime- la zavoljo tega mnogo sitnosti. A kar se tiče iger s spretnostjo in kombinacijskih nalog, je bila že tedaj majhna mojstrica, dok- ler je niso napotili, naj te svoje talente razvije. S svojimi spo- sobnostmi je edinstvena. Doslej še ne vemo za človeka, ki bi mo- gel tako dovršeno posnemati nje- ne zmožnosti.

—Idrija. Pred prizivnim sodi- ščem v Trstu se je vršila raz- prava v zadevi šoferja Ivana Je- reba, ki je zakrivil nesrečo na mostu v Gorici. O nesreči smo pisali tudi v našem listu. Pri tej nesreči so trije vojaki in en ci- vilist prišli ob življenje. Šofer je zagovarjal, da so popokale verige in da je to povzročilo ne- srečo. Kazen mu je bila zniža- na od 2 let na 14 mesecev.

—Trst. V mestu in na deželi je bilo kaznovanih z globami od 20 do 50 lir 12 trgovcev, ki so prodajali blago po višjih cenah kakor je predpisano.

V BLAG SPOMIN

tretje obletnice smrti našega ljubljeneega soproga in očeta

ŠTEFANA LUNDER

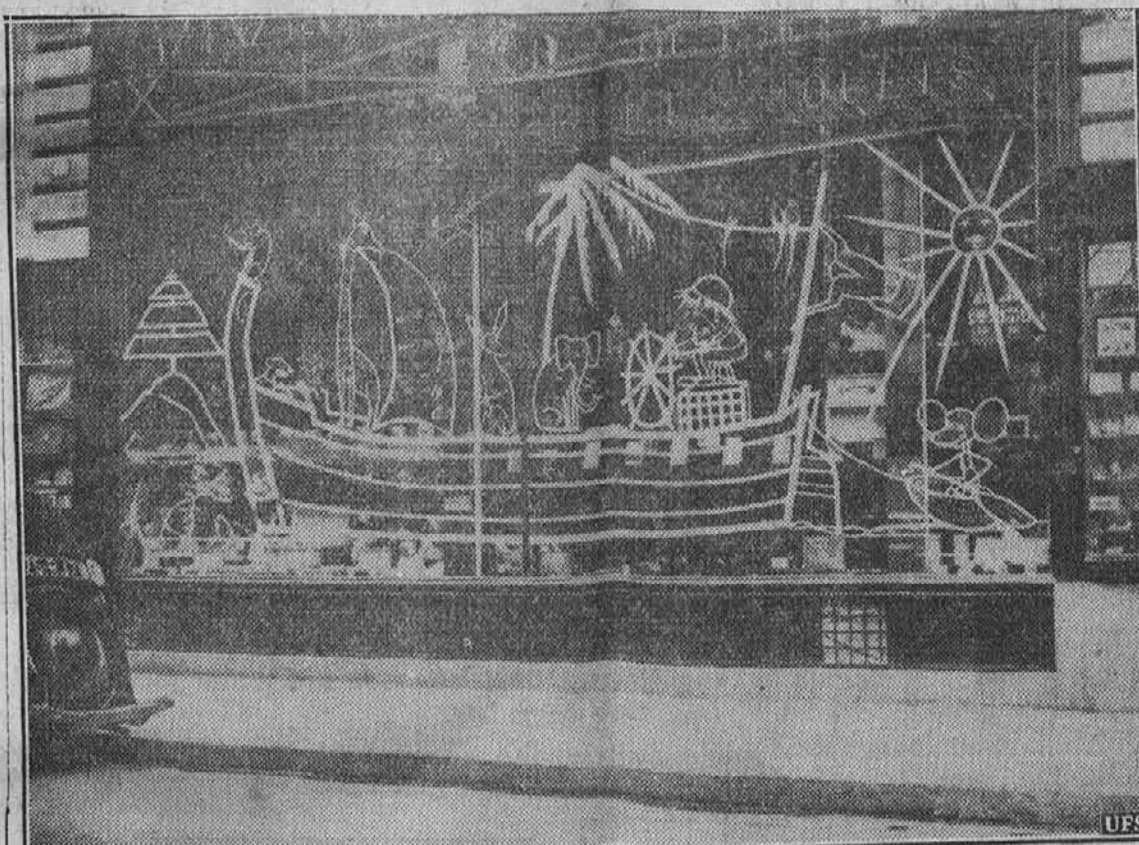
ki je preminil 2. januarja 1937.

Leta tri počivaš v grobu, nam pa še tolažbe ni, upanje nas le tolaži, da vid'no se nad zvezdami.

žalujoči ostali:

Mary Lunder, soproga, Stephan in Adolph, sinova, Hermina, poroč. Race, Mary in Josephine, hčere, Joe Lunder, brat.

Cleveland, O., 2. jan. 1940.

Izložena okna v Parizu, ki niso prečrtana radi reklame, ampak so v takih figurah prepredene z trakovi, ki bodo držali šipe skupaj, če bi Nemci bombardirali mesto.

Clani kanadske Hockey lige iz Toronta se vežbajo v orožju za slučaj vpoklica v voja- ško službo.

Ko so hrasli šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

Djakon, ki je izborni vedel, ko je prišel do prvega potoka, bežati po vodi nizdol; prebrodivši do Embacha, ga je preplaval in napravil nekoliko zank po vrbovju, prešel nazaj na desni breg in legel s svojim Mihajlom, da se odpočije.

Pogonja je pridirjala do potoka, tu pa so psi, ki so bili zjutraj napaseni in so neradi hodili, izgubili sled, se zgnatli na kup in nehali iskati.

Lovci so jih topli, toda psi na noben način niso šli. Del lovcev je vzel pse na kopčo in krenil po potoku navzgor k bolj divjim mestom, kamor sta jo, kakor so domnevali, najbrž udarila ubežnika; drugi so šli na drugo stran potoka. Tam so pse znova izpuštili, toda uspeh je bil isti in pogonja se je vrnila v grad s praznimi rokami.

Misel, da bi bil ubežnik toliko predrzen in se skrili, ne v goro, temveč malone prav pri mestnem obzidju, ni prišla nikomur v glavo.

Neuspešno iskanje je dalo govoricam novo snov in v očeh meščanov potrdilo hlapčeve besede, da je čarovnik odletel z medvedom po zraku.

Po mestu pa se je začela širiti še druga povest, kateri prej niso posebej verjeli, da je meščana Andersa, ko se je prav tiste dni vračal zvečer iz pivnice, hudič za ovratnik dvignil v zrak, ga pozibal kakor veter svetilnico in spustil na tla, na kar je spoštovani debeluhar tako bežal domov, da je izgubil po poti šolen in z biseri obšito mošnjo z denarjem, ki mu jo je bila žena podarila.

Ako se pridenejo k temu še vesti o razdejanju nemškega dvora po Pskovičih in o odhodu čet iz Wendena, Segewalda in drugih mest proti Rusom, kakor tudi pripravljanje Jurjeva samega na vojno, postane nemirno razpoloženje njegovih prebivalcev razumljivo.

Edinole Ščenek, ki je že nekoliko dni postopal po mestu v obleki Latiša, ki ga je rešila, ne sumov, temveč javnega zasledovanja, ni vedel nič, kaj se je zgodilo v gradu.

Krajčki kruha so mu kljub skrajni varčnosti s težavo zadostovali za dva dni; v zalogi mu je ostalo vsega skupaj dvajset jajec, medtem pa se zadeva osvoboditve tovarišev ne ni pomaknila niti za las naprej, temveč

še izvedeti ni mogel kje se nahaja:

Da bi s komerkoli začel govoriti po rusko, se ni odločil, in težko tudi, če bi bilo kaj koristilo; drugega jezika pa Ščenek ni znal. Spočetka se je previdno potikal samo po puščobnih skrajnih delih mesta, nato se je začel kazati s svojo cajnico, kakor bi prodajal jajca, tudi v glavnem, srednjem delu mesta, na prodajnem trgu, in venomer pozorno opazoval hiše, ugibaje, v kateri izmed njih bi utegnili biti ječa; pravega kraja, kjer so bili njegovi tovariši zaprti, še celo slutiti ni.

Še dva dni je prebil Ščenek napol lačen in pospravljaj jajca, ki so mu še ostala; v tem času je nekoliko spoznal življenje in navade Nemcev in se v Jurjevu že ni več čutil kakor v gozdu.

Prva dva dni je šel pred zahodom sonca skozi mestna vrata v gozd prenočevati: ostati v mestu, kjer ni imel zavetja, se je varovalo.

Derpt v teh časih, kakor sploh vsa tedanja mesta, ni imel znatraj svojih mej ne vrtov ne ograd. Nekoliko ozkih, krivih ulic, ki so držale na dovolj prostoren četverovoglat prostor pred rotovžem, obzidanih krog in krog s trdnjanskim obzidjem, in nekoliko cerkva — tako je bilo srednjeveško mesto.

Širina ulic je bila taka, da sta se mogla dva srečajoča se voza ogniti le na glavnem trgu. Pločnikov in uličnih svetilk niso imeli. Le pri nekaterih, morda treh, štirih hišah v vsem mestu, so nad vhodi v pivovarnice in vinarne na železnih drogih visele pločevinaste, nerodne in kadeče se oljnate svetilnice.

Zvonci še niso bili izumljeni; namesto njih so na močnih hišnih vratih visela na kratkih veržicah prikovana kladivca za trkanje; na drugih vratih so imeli prav za to velike železne lozne.

Čez ulice so bile visoko nad neravnim uličnim tlakom napete vrvice in na njih se je sušilo perilo.

Svet, ki je bil zavarovan pred pogostnimi napadi sovražnikov s trdnjanskim obzidjem, se je dražgo cenil, zato pri hišah ne le niso imeli vrtov, temveč celo dvorišče ne; če so jih pa kdaj imeli, so bila prav majhna.

Starinska mesta so rasla v višavo in ne v širjavo; ulice so postale z leti čedalje bolj mračne in se spremenile v napol temne soleske.

Za pomanjkanje sveta na površju zemlje so se meščani oškodovali z napravami številnih klet, hodnikov in skrivnih prostorov pod hišami.

Zivljenje v mestu je zamiralo z nastopu mvečera in le vinske kleti, kamor so radi pogledovali meščani, da bi si nabrali novic in se porazgovorili o njih, so bile odprte, včasih celo čez polnoč.

Neprestano stražena mestna vrata so se zvečer zapirala in ponoči so izpuščali iz mesta le na poseben pismen izkaz magistrata in župana.

Tretji dan je Ščenek v neki zagati mesta naletel na staro pogorišče. Pogledal je za napol razpadli zid iz opeke in opazivši, da tam ni nikogar, vstopil skozi ozko vrzel.

Pogorišče ni bilo veliko; na njem sta se dvigala dva črna, ožgana dimnika in ostanki okajenih zidov. Sodeč po njih višini, je morala biti hiša dvanadstropna.

Ščenek je šel okoli enega teh zidov in zagledal kup sesute ope-

ke, zarasel z visokimi repinci. Zdelo se mu je, da je tam jama. Ko je prišel bliže in razgrnil repince, se je prepračil, da se ni zmotil: pred njim je bila udrta klet; v nje globini se je črnila manjša luknja. Ščenek se je spustil po sipu, pogledal vanjo, jo razširil z rokami in zlezal vanjo. Nenadoma je bil v prostornem podzemeljskem prostoru.

Veselo čustvo je prevzelo Ščenka: slednjič si je našel varno zavetje, in še celo v mestu samem!

Ko se je nekoliko privadil temi, je napravil dvajset korakov v notranjost podzemeljskega prostora in se ustavil: dalje je vladala popolnoma tema in iti naprej brez luči bi bilo nevarno.

Nepričakovano odkritje je osrčilo Ščenka, lačni želodec pa mu je pokazal načrt za nadaljnje delovanje.

Pohajaje po mestu je prišel do dvajsetkrat mimo vinar in vsakokrat se je ustavil in gledal skozi odprta vrata na prodajalnik, kjer so ležale razne zapeljive jedi: klobase, gnjat, koščki mesa in kruha; krog lesenih miz so po klopih in stoli posadali obiskovalci.

Ščenek je venomer poslušal, da bi ujel kako rusko besedo, a je ni bilo čuti; ko so se po volji navedli in piva napili, so rdečelični meščani metali kakor pital merjasec tolstemu gospodarju denar, ki je zvenel po prodajalniku, in odšli z blaženo motnimi očmi.

Misel, da bi, če bi imel denar, tudi on lahko prav tako okusno jedel in pil v kleti, je šinila Ščenku v glavo. Nehote je potipal žep, toda tam ni bilo niti kruhovih drobtin, ki jih je bil že davno iztresel na dlan in pojedel.

Ta slika je tudi prišla Ščenku pred oči, ko je prišel v zemljenico, in ga dovedla do sklepa, da počaka zvečer pri vinaru kakega Nemca in mu vzame mošnjo.

Mislil je Ščenek zmerom z veliko težavo, toda kadar si je kaj umislil, je delal naglo, brez oklevanja; kakor zverini se mu je preudarnost in naglost zdramila samo v nevarnosti.

Ko je bil trdno sklenil, kaj stori, je izlezal iz zemljenice, šel iz previdnosti na ulico in se odpravil iskat pripravnega mesta za nočno zasedo.

Dve sto korakov od največje vinarne, ki se je nahajala na trgu, se je neki meščan pripravljaj, da prizida svoji hišici, ki je imela le dvoje oken na ulico, drugo nadstropje. Streha je bila že odnesena in na debelo zidovje sta bili položeni dve vrsti nove opeke.

Na tej prazni hiši je običajala pozornost Ščenka.

Šel je okoli zidišča, pogledal skozi okensko lino, da bi vedel, ali je na drugi strani izhod, in videl, da je v sili bi ne bilo težko spraviti se na streho naslednje hiše, od tam pa skočiti v sosedno ulico.

Ščenek je pogledal tudi v to, temeljito proučil kraj, se vrnil v svojo luknjo in kakor medved v brlogu legel v daljni kot, da bi počakal večera.

Nehote je trdno zaspal, ko pa je odprl oči — je bilo nemogoče v podzemeljskem prostoru kaj razločiti.

Tipaje je Ščenek krenil k vhodni luknji, napravil dvajset korakov, potem trideset, nato štirideset — izhoda še vedno ni bilo.

Misleč, da se je zmotil in v tem ni vzel prave smeri, se je Ščenek obrnil in se, tipaje z dlanjo po steni, začel pomikati nazaj. Vrzeli tudi tam ni bilo.

Ščenek se je ustavil in začutil, kako mu je lahek pot pokrtil vse telo.

Zabloditi v neznanih podzemeljskih hodnikih, in še celo brez luči, je pomenilo biti živ pokopan; Ščenka je obšel strah.

Ne da bi pomislil, kaj dela, se je vrgel, iztegnivši roke predse, v novo smer, nadejaje se, da najde tam steno, toda ta je kakor bi bila izginila: roke so mu zgrabile v prazno.

Spotikaje se — dvakrat je celo padel čez kup sipja — je Ščenek slednjič zadel ob steno in šel urno, pospeševaje korake, vzdolž nje v neznani smeri. Sipje je bilo vedno pogostnejše in višje; kopaje se čeznje je včasih močno

trčil z glavo ob kameniti obok in je le po vseh štirih mogel splezati dalje. Zrak je postajal zatohlejši, pot je lil Ščenku v potokih po obrazu in hrbtu, toda on je hitel venomer naprej.

(Dalje prihodnjič)

Mrs. Chamberlain, žena angleškega premierja, pregleduje ženske čete, ki so se priglasile v službo v Londonu, da skrbijo za ranjence, če bi Nemci bombardirali London.

Alfred London, pogovorni kandidat za predsednika na republikanski listi leta 1936 počiva, da dobi nove sile za kampanjo drugo leto.

V BLAG SPOMIN

prve obletnice smrti naše nadvse ljubljene in nikdar pozabljene matere

Mary Glavich

ki je zatisnila svoje mile oči in mirno v Bogu zaspala dne 2. januarja, 1939

Spomin na Vas, dragi mati s žalostjo obhajamo, bridki bil je čas ločitve, težke ure — nam in Vam.

Naj Vam večni Bog poplača vsa Vaša dela in skrbi, katere ste za nas imeli, večni mir Vam podeli.

Zalujooe hčere:

MARY in CAROLINE, GEORGE in JOSEPH, zeta. Cleveland, O., 2. januarja, 1940.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5.000.000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35.000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 135

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$7.000.000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštenu in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroci pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, namo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina v vsakim dnevem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00: \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizke.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te močnega in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Vabilo na banket

kategora priredi

RUDY NOVAK

V SOBOTO 13. JANUARJA 1940

ob priliki 15-letnice trgovanja svežega sadja in sočivja po ulicah

Servirala se bo fina kokošja večerja in dobra kapljica.

Za ples bo igral Hojer-Ribnican. Vstopnice so že v prodaji in se dobe tudi na njegovem domu, 3552 E. 80th St. Cena istim je \$1.00.

DELNIŠKA SEJA

Razpisuje se letno delniško zborovanje korporacije

SLOVENSKEGA DOMA NA HOLMES AVE.

za dne 14. januarja, 1940, ob 1:30 uri popoldne v domovih prostorih

DIREKTORIJ SLOVENSKEGA DOMA

H RANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVENUE

Ohranite ta kupon, je vreden 25c

Ta kupon in 75c je za vstopnino dveh osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25c

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebštine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
Henderson, 2978

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu
PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;
POSILJA denar v staro domovino točno, po drevnih cenah;
OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 9571
Pripljemo na dom.

MAR-KET COAL CO.

1261 Marquette Rd ENDicott 1588
FIN PREMOG!
Točna postrežba!